

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes esztendő ára: 15 krajczár. Előfizetheti csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.	Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére s a nyiltírtre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőbe küldendők.	Hirdetési díj: három hasábsor hetente 5 kr. — Nagyobb s többesre hirdetéseket jutányosan csökkenthetek. Bélyeg minden beutazásnál 30 kr. Nyiltírt garmond sor: 30 kr.
--	---	---

A b.-gyarmati ügyvédi kamara és a közjegyzői intézmény.

A b.-gyarmati ügyvédi kamara közgyűléséről a „Nógrádi Lapok” ez évi 19 ik számában közölt tudósításnak a közjegyzői intézményre vonatkozó része lényegesen hiányos.*)

Tény az, hogy az ügyvédi kamara választmányának a közgyűlés első terjesztett jelentése az örökösödési eljárásról első törvényjavaslattal foglalkozva, a közjegyzői intézményről a tudósításban reprodukált kritikát mondja ki; de másképp az is tény, a mit azonban a tudósított közleményébe fel nem vett, de a miről a közgyűlési jegyzőkönyv bizonyára tanuskodik, hogy az ügyvédi kamara közgyűlése a jelentésnek a közjegyzői intézményre vonatkozó részét magáééá nem telte; mert nem tartotta magához méltónak azt a hangot, hogy egy törvényileg kreált intézményről még akkor is, ha annak elvileg nem is bántja, úgy nyilatkozzék, hogy az annak körébe tartozóktól, egyszerűen azért, mert oda tartoznak, egész általánosságban megtagadja a képességet, hogy hozzájuk ruházott tisztjuknak megfelelői tudnának és készség teszi náluk a tisztességes

jellemet, hogy hivatásukban érdektelenül eljárni akarnának.

A közjegyzőnek is, hogy közjegyző lehessen vagy ügyvéd, vagy bíról minősítésével és gyakorlati kell birtania s így az ügyvédi kamara választmány jelentésében a logikát megtalálni csak úgy lehet, ha azt tesszük fel, hogy előtte, mikor az örökösödési eljárás keresztülviteléért az egyes bíró kezében azíresen meghagyta, az ügyvédek meg a bírót amint közjegyzővé kinevezték, a 2 frttől 500 frtig mehető díjtalanul képességgel is megjelöltem is disqualifikálja.

Kellő tisztességgel hajlunk meg az ügyvédi kamara közgyűlésének ama egyhangú elhatározása előtt, a miről különben nemcsak a közjegyzői intézményt, hanem önmagunkat méginkább kiemelte, hogy a javaslatban contempitált kritika helyett, — melynek rugója, midőn nyíltan kimondja, hogy a közjegyzők az ügyvédektől az összes perenkívüli ügyeket s ennek folytán a peres eljárásokban felmerülő díjat meghaladott jövedelmet élveznek, már nem is csupa elvi kifogásokon nyugszik — megtalálta a hozzá méltóbb utat és az igazságügyi kormányhoz olyan értelme feltérjesztést tesz, hogy a közjegyzői tisztségek szaporításánál az ügyvédek az ügyvédi praxis meghagyása mellett közjegyzői funkciók teljesítésével is megbizassanak.

Ez a határozat nemcsak az ügyvédi kamara jobb érteke mellett, de ammellett is lényegesen bizonyítja, hogy igenis a közjegyzői intézmény létjogosultsága, annak az örökösödési eljárásban teremtett megállapítás immár kétségszéké nem vonható és az ügyvédi kamara előtt is teljesen indokolt.

Ama kötelek, amely engem a közjegyzői intézményhez fűz s az a tisztelet, amely az ügyvédi kamara közgyűlések minden személyes sympathiáktól és antipathiáktól ment teljesen objektív megnyilatkozott véleményem bennem kellett, késztetlek engem, mint a ki ugyazóltán első kézből vettem a hiányos tudósítást arra, hogy azt rectificáljam. És azt

hiszem, hogy senki nem találhatja a hiányos tudósítással és a nagyon is szűkebb kamara-választmányi jelentéssel szemben azt a jogos igényemet tuloktatnak, a melyet erre az általános princípiumra fektetek:

„sum cuique tribuo”.

Szatranyacszy Génu.
b.-gyarmati köz. közjegyző.

A köznevelődési intézmények pártolói.

(N. V. Muzsai egy.)

Örvendek alkalmam és nemcsak köznevelődési intézmények pártolói, hanem az adandó azon kezdemények pártolói és adományozói, melyekkel nemcsak gondolkodásról, hanem a N. V. Muzsai érdeklődésűtől, hanem a tudomány és művészet iránti érdektől, mely a kulturális haladás legbiztosabb alapja, a köznevelődésben huzották letelepedésére. Bizonyára ily nemcsak érdeklődés az, mely alapították sorát János Ródlak dr. Lászlófalvi Velics A. a tál által szaporította, a ki Szarvas-Gedéről május 2-án hoztam intézeti magam műveltség sorában az értekezésre magán alapították sorában írtak és előre már a száz frt alapítvány összeg 6300 kramát (61 forintot) elküldeni megkértem addig is, míg az alapítvány összegét a Társulat pénztárába befizetted. Ezen fölül nagybecsű munkájából a „Magyarországi Török kincstári Dettrek” II. kötetével is megajándékozta Muzsaiakat. Nem én, a telt magam magán dícsorít.

Szintén örvendek személy az is, mely szerint egy tudós fordít, a ki nemcsak köznevelődési, hanem is meggyűlök lakom, dr. Márk Sándor, az akadémiái tag, és a köznevelődési kör egyetemen tört. Tanár, csupán maga szorgalmát követve, karmatának random legyőzött be magát a folyó dírtól kezdve.

Követendő szép példák megyebeli művelt köznevelődési részére!

A Muzsai társulat részére is többet hoztam köznevelődési becses tárgyakat, nevem szerint Nagy Sándor, az Ipolyról a XVI. századból. Itt. Kezmond legyelet király uralkodás idejéből két darab legyelet ezüst barmat, egyenint 1. 1593. 1596. és 1597. évi legyelet országi három példányt; 2) 1594. évi hírből két darabot, 3. 1598-ból Riga városi, 4. 1591. évi Dancsig városi ezüst példányt.

TÁRCZA.

Az én örökségem.

Írta és felolvasta: Wagner István.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Igen nagy zavarban vagyok, mert énnekiről nem tudok semmit. De tulajdonképpen miről is szólhatok, hisz a szabla vágó dolgokat egész unalmasan látok egy csapellik a széklet, a szegedi híres óriás találmányát a magától kezdő és lőve puska tükör felállításán s a katonák legfőbbjein kiöl nem tudja senki, a kormányzatok légkajd miben leledő voltak még felállításán nem tudja, az örökösödést s a kör ügyes-gyorsítását pedig a tudósok állításai szerint soha senki nem fogja felállítás. Ahá! meg van: Nagyra becsült hölgyeim és uraim! Írtam énnekem valamit, de az balsem járunk közhöz szatirja kis kam — a énnek ezen mosolyognak, tehát elvontakam s nem akadt becsületes megtalálás, a ki visszaadta volna. Haem azért igen kérem ne kegyeskedjenek felállom balul télni, hirtelen még is valamit: igen, ifjú kori szerelmem leveleimet. Bahl most jut eszembe: ezekkel meg ma, fűt anyag hiányában, alaposan befűtöttem. No most, csak most, csak most az egy-ster meg segít jó szellemem. S kérem meghallgattatást nyert íme! e most kapott dunsztól levél; ha benne mindjárt emlékeim is köldi valamelyik törelmetlen kereskedő, kegyes engedelmekkel felolvassom, mert örökté fájna, hogy énnekem ma szerben hagyjam. Tehát kívánják? Am legyen.

Nagya becsült Uram!

Azon hátráltan tisztelettel s bizalommal fogva, mellyel én iránt mindenben elhelyeztem, hátkorodom nagy féjdomat marczangolla szívemet felállni s ha önműlki kezemre győgyirt nem is talállok, jól esik tudnom, hogy énnekem kezebe a részét búrjai rendülnek meg. Most azonban dologra, mert aggyó gyártam nagyon foggy, pedig énnekem utam az egész örökségemet le kell írnom, igen! hogy láss ki lehetnék. Ha nem először kérem s meghajlva magam írom le nevezet: Malowy Barnabás vagyok. Hozz éves koromban az aggyúcsok szorgosodása szerint rózsán írtam letermettem — ha azonban ártunk nyergőre helyezett szomorúgduket s más hajlagnam karmaz papírjainkat kétségbe

vonhatatlannal kitűnik, hogy rózsára helyezett az óriási gömbörczök között fekvő Várhalmán születtem.

Születésemre, mint csoportosított is gondolataimat meghörélté, emlékeim egy álmán nem tudok. Azt állítják, hogy a fontos s egész életemre nagyon is kiható eseményről jó anyám is ott volt s a gilya szerepet nem pápaszemes tudós tekintetű madár, hanem Várhalmán érdeműs Borka nénije látta be.

Várhalmára tehát két órával fogva lehetek búcsú, először, mert ott kezdtem meg pályafutásomat, másodszor, mert közelmúltjól világhírték.

Bölcsék járnak e körök megcsodálói s azt mondják, hogy ezek tárhányas maradványai sőt megtalálták a krátert is, a legmagasabb hogy egészen tilongó farkasverem képeben. Merre földről ellátogatnak ide alapos tudományú németek is, meg meg kitalálván egy egy követ s meghőstőlők a körülükben elterülő kopárak, márgás agyagját, majd néhány értelet tineszt vesznek néhány szálkocokra való belőla, a lépten nyomon előlékő rákardó földtájakosoktól és azt mondják, majd vissza jönnek még, de azok bizony hiába várják, mint az Oláhok szent Pálk.

A magyar, ha e borsó bája vidékre téved az örökséget viteli el, a től felszabja s kívánja, hogy a kruppli mind oly aggyráz nőjön mint a hasznatlalan kővek, a németek s a cuigányok várományát, kérem szeretettel meg nem tudhatam ki, mert itt ily féle nemzetek egyáltalán nincsenek.

Hogy cseccsené koromban, hány jámbor dadát adttem el, azt a későbbi kor történelmi fogják kioldni csak, mert Várhalmán az időszertint tudomás: vajjon Várhalmán a török hódoltság idejében hoztam felkúrt, vagy szélességben s halmtól kapta-e a vár nevét, vagy megfordítva, külsővel vannak elfoglaltva, ott egyik tudósunk már Noe apánk székletének a hozsát is tudja, csak hogy az akkor divó búnyók mértékben, mit kioldja hogy centiméterekben is nem tud kifejezni. Az ország bölcsői pedig, kikhez nevem kébe korbán egy téved, mint az óriási fekvő ablak ágyára a késs óriás napugrá; a honfoglalás évszék megállapításával foglalkoznak.

Tisztelt uram! az előadottakból világosan betűzhető történelmem előtti korom s így ráterettedek é, középkor aj és legújabb koromra.

A legújabb divat szerint korbán adtak ismétlőbe, mintán az avodák Jancsi korbán és Zsuzsi szolgálatu-

dományos nevelése mellett bevégeztem. Itt a tanító ur mint jól nevelt úri gyermekkel állt szembe a nagy-dik osztályljal akarta kezdeni, de a magam pedokból meg a fejem se látott ki.

En voltam a legelső tanuló, minak elismertetéül jó tanítóm elégedte, hogy hánom alá csapra rágyam az iskola, no meg a tanító ur szabja felőle mek-séges fát.

Tanuló társaim kitüntetéséért felette királyok-tak ránk, mi azköz erős versenyt érték, a minél eredménye már már előtértem lett volna, ha nem vágott Malowy, ki egy mellet fordulatkal előrelé víl csépen ki tud tért, azaz kálókból egy méltanul ki-marsadai. E varga betők ki-málkalmazása után más iskolába kerültem, hol maradtam meg is baktam azaz pardon, s mellet mostani mely baktam marai megkultak. Mert bide ki utam, ross tanuló egytől-má más, csak ross tanító s jó tanító a földteretbe nem találhat csak jó tanuló. Viszom kerültem innét szép méltótlam iskolájába, hol mint más iskolában is tapasztalatokat szerzett tanuló a gazdaságtanl den alatt jó tanítóm a leucsa válogatott csoportja fölött való felügyeletet birta ránk.

A vizsgán kitűnően feleltam s azért egy millió-gyertya köteg minörkijára fűzött rézermecsekkel tüntettek ki. Azt hisz tisztelt uram, hogy legyeim erre elhalgattak, az nem, a Péro gyerek kiből később a „Csobók és Vidék” szerkesztője lett mindíg körülöttem ógrolgett, hogy Istápe.

Bárhán mostam kitüntetéssel hazra fűt, még ideológmat a néma Katicát nem láttam meg. Vagy nem volt-e az emléke: egy néma feleség?

Áltéplem háznak külsőből, megtaláltam a jó anyám előtti s voltam mondán mutattam érdemem díszítésé mellemre. Ártam megimogattott és megcsókolt, azköz egy levelet s Moki bácsi levelet nyitva felolvassam végeti kasmbe.

A levél tartalma körültekintő volt.

Kedves Sógor!

Hat évek után indultam, magyúnak Székelyhe vádára, az istábló magamnak tartom fel, ezem reményem számomra „es elég. Szép ajándékot visszak.

Csakon bevezetlek

Zuglárán, 1890. január 24.

szerező sógorod, Magyarváry Muki m. p.

